

ПОЛОЖЕННЯ

про районну комісію для розгляду питань,
пов'язаних із встановленням статусу учасника війни

1. Положення про районну комісію для розгляду питань, пов'язаних із встановленням статусу учасника війни відповідно до Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» (далі - Положення) регламентує порядок створення і діяльності комісії щодо встановлення статусу учасника війни:

- особам, які народилися до 31 грудня 1932 року включно і з поважних причин не мають можливості подати документи, що підтверджують факт роботи в період Великої Вітчизняної війни та війни з імперіалістичною Японією 1941-1945 років;
- особам, які під час оборони міста Севастополя з 30 жовтня 1941 року по 4 липня 1942 року проживали на його території;
- працівникам підприємств, установ та організацій, які залучалися та брали безпосередню участь у забезпеченні проведення антитерористичної операції, перебуваючи безпосередньо в районах антитерористичної операції в період її проведення.

2. Статус учасників війни, на яких поширюється чинність Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» (далі-Закон), у разі відсутності необхідних документів, що підтверджують факт роботи в період війни, факт проживання в період з 30 жовтня 1941 по 4 липня 1942 року на території обложеного Севастополя, а також факт залучення та безпосередньої участі у забезпеченні проведення антитерористичної операції, перебуваючи безпосередньо в районах антитерористичної операції в період її проведення встановлюється районною комісією, створеною рішенням виконавчого комітету районної в місті ради відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 26.04.1996 N 458 «Про комісії для розгляду питань, пов'язаних із встановленням статусу учасника війни відповідно до Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту».

3. У своїй діяльності районна комісія для розгляду питань, пов'язаних із встановленням статусу учасника війни (далі – Комісія) керується законами України, актами Президента України, Кабінету Міністрів України, типовим Положенням, наказами Міністерства праці та соціальної політики України та інших органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування.

4. До складу Комісії входять фахівці відділів та служб виконавчого комітету районної в місті ради, органів Пенсійного фонду, органів

Міністерства оборони, Міністерства внутрішніх справ, представники рад ветеранів війни та праці.

5. Комісія організовує прийняття заяв, документів та інших доказів громадян, їх розгляд, за місцем перебування їх на пенсійному обліку, за місцем роботи, а для осіб, які не є пенсіонерами – за місцем проживання, веде облік цих документів та приймає рішення щодо надання або відмови у наданні статусу учасника війни.

Комісія несе відповідальність за прийняті нею рішення. Рішення Комісії, яке оформлюється за формою, наведеною в додатку 1 до Положення, підписують голова разом з членами Комісії та скріпляють гербовою печаткою установи.

6. Комісія зобов'язана уважно вивчити документи, заслухати пояснення громадян, які їх подали, свідків, представників державних органів і громадських організацій, рад ветеранів та надати допомогу громадянам у розшуку документів, інших доказів, необхідних для встановлення статусу учасника війни, та в 10-денний термін з дня подання документів прийняти відповідне рішення, про що інформувати громадянина, а також надає допомогу громадянам у розшуку документів та інших доказів, необхідних для встановлення статусу учасника війни.

Комісія в обов'язковому порядку на засіданні приймає документи та розглядає питання встановлення статусу учасника війни.

У разі виникнення спірних питань передає у відповідну вищестоящу комісію матеріали для розгляду зі своїми пропозиціями.

7. Підставою для встановлення Комісією статусу учасника війни можуть бути довідки, що підтверджують факт роботи в період війни, особові рахунки та відомості про видачу заробітної плати, висновки медико-соціальних експертних комісій, посвідчення, атестати, характеристики, евакуаційні листи, документи держав, з якими підписані міжнародні угоди, довідки органів внутрішніх справ, суду, органів прокуратури, дізнання та слідства, довідки партизанських загонів, підпільних груп, акти, довідки заготівельних організацій, кооперативних об'єднань, управлінь сільського господарства, відповідних місцевих та інших органів державної влади та громадських організацій, дані погосподарських книг, довідки архівів та інших органів, посвідчення про урядові нагороди, нагородні листи, почесні грамоти та інші документи.

Доказом перебування на території обложеного Севастополя можуть визнаватися посвідчення «Мешканець обложеного Севастополя 1941-1942 років» і «Юний захисник Севастополя 1941-1942 років», довідки, показання свідків та інші документи.

Перелік державних нагород колишнього СРСР, нагородження якими за заслуги в роки Великої Вітчизняної війни та війни з імперіалістичною Японією дає право на встановлення статусу учасника війни, наведено в додатку 2 до Положення.

Підставою для надання статусу учасника війни працівникам підприємств, установ та організацій, які залучалися та брали безпосередню участь у забезпеченні проведення антитерористичної

операції, перебуваючи безпосередньо в районах антитерористичної операції в період її проведення, є документи про безпосереднє залучення до виконання завдань антитерористичної операції в районах її проведення (витяги з наказів керівника Антитерористичного центру при Службі безпеки України), а також документи про направлення (прибуття) у відрядження для безпосередньої участі в антитерористичній операції в районах її проведення (витяги з наказів, розпоряджень, посвідчень про відрядження, книг нарядів, матеріалів спеціальних (службових) розслідувань за фактами отримання поранень).

8. У разі відсутності документів та інших доказів у зв'язку з воєнними діями, стихійним лихом, пожежами, аваріями, катастрофами або іншими надзвичайними ситуаціями, визначеними в Орієнтовному переліку поважних причин, що враховуються при відсутності необхідних документів заявника, який наведено в додатку 3 до Положення, факт роботи в період війни підтверджується показаннями не менш, як двох свідків. Показання свідків оформлюються протоколом опитування, що складається Комісією. Свідками можуть бути особи, які знають заявника по спільній з ним роботі на одному підприємстві, в установі, організації (у тому числі колгоспі) або в одній системі, або в одному населеному пункті і мають документи про свою роботу за час, стосовно якого вони підтверджують роботу заявника. Свідками можуть бути також особи, які підтверджують факт роботи заявника і мають документи (підтвердження) про факт свого перебування на підприємстві, в установі, організації, де працювала особа, про яку вони свідчать. Крім того, свідками також можуть бути особи, які є ветеранами війни, яким факт роботи за час, про який вони свідчать встановлено показаннями свідків. Показання свідків, які проживають на території інших держав колишнього СРСР, оформлюються у довільній формі з засвідченням підпису свідка в установленому законом порядку. Підтвердження факту роботи цих свідків є обов'язковим.

9. У разі виникнення спірних питань Комісія зобов'язана надати матеріали зі своїми пропозиціями і рекомендаціями для розгляду до обласної комісії у 10-денний термін з дня прийняття рішення.

10. Рішення Комісії щодо встановлення статусу учасника війни зберігаються в особистих справах громадян і в окремих справах загального діловодства як обов'язкові документи.

За поданням Комісії, управління праці та соціального захисту населення видає учасникам війни посвідчення в порядку та за формою, що затверджені Постановою Кабінету Міністрів України від 12.05.1994 № 302 «Про порядок видачі посвідчень і нагрудних знаків ветеранів війни». Передбачені Законом України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» пільги надаються з моменту прийняття рішення Комісією про надання статусу учасника війни.

11. Статус учасника війни особам, які народилися після 31 грудня 1932 року, може бути встановлений лише за наявності документів та інших доказів, що незаперечно підтверджують роботу в період війни.

12. Статус учасника війни особам, визначеним у пункті 2 статті 9 Закону, які в період Великої Вітчизняної війни та війни з імперіалістичною Японією 1941-1945 років працювали в тилу в індивідуальних сільських господарствах, установлюється на підставі посвідчень, актів, довідок заготівельних організацій, управлінь сільського господарства, органів місцевої влади, уповноважених державних органів та громадських організацій; даних погосподарських книг, довідок, виданих архівами та іншими органами, а також рішень зборів селян та показань свідків.

Статус учасника війни особам, які навчались в період війни у вищих, середніх спеціальних та загальноосвітніх навчальних закладах, установлюється у разі наявності архівних документів про залучення під час навчання до роботи в народному господарстві, направлення на практичні роботи. Підставою для встановлення статусу учасника війни в цьому разі може бути наказ (інший документ) по навчальному закладу про залучення до роботи, а також документ, що підтверджує факт навчання студента або учня у цьому навчальному закладі, або показання свідків.

Статус учасника війни особам, визначеним у пункті 12 Закону, які під час оборони міста Севастополя з 30 жовтня 1941 року по 4 липня 1942 року проживали на його території установлюється на підставі довідок, показання свідків та інших документів.

Статус учасника війни особам, визначеним у пункті 13 Закону, працівникам підприємств, установ та організацій, які залучалися та брали безпосередню участь у забезпеченні проведення антитерористичної операції, перебуваючи безпосередньо в районах антитерористичної операції в період її проведення установлюється на підставі документів про безпосереднє залучення до виконання завдань антитерористичної операції в районах її проведення (витягів з наказів керівника Антитерористичного центру при Службі безпеки України), а також документів про направлення (прибуття) у відрядження для безпосередньої участі в антитерористичній операції в районах її проведення (витягів з наказів, розпоряджень, посвідчень про відрядження, книг нарядів, матеріалів спеціальних (службових) розслідувань за фактами отримання поранень).

13. При розгляді питань, пов'язаних із встановленням статусу учасника війни, Комісія може брати до уваги документи інших держав, які в установленому порядку підтверджені державними органами колишнього СРСР, України або міжнародними угодами.

14. Комісія щоквартально інформує Комісію вищого рівня та органи праці та соціального захисту населення, центральні органи виконавчої влади про кількість осіб, яким за звітний період встановлено статус учасника війни відповідно до абзацу третього пунктів 2, 12, 13 статті 9, Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» у встановленому порядку.